

PROŠAO JE ZEMLJOM

Prva objava o Spasitelju se dogodila u Nazaretu kada je Božji glasnik zamolio Mariju da bude Isusova majka. Došašće ne simbolizira samo naraštaje koji su iščekivali Mesiju, nego i devet mjeseci trudnoće.

Bog se potom objavio ljudima rođenjem u Betlehemu. Bogu dolaze oni koji su spremni maknuti se od onoga što imaju i uputiti se u neizvjesnost. Boga susreću pastiri koji se miču od svojih stada. Boga susreću mudraci koji su spremni maknuti se od svojih domova. Ali, ne susreće ga kralj Herod koji ostaje u dvoru i šalje namjesto sebe najprije došljake s Istoka, a potom i vojnike.

Isus se prikazanjem u Hramu objavljuje kao onaj koji će biti Hram i koji će prinijeti jedincatu oslobođiteljsku žrtvu.

» Onih dana dođe Isus iz Nazareta galilejskog i primi u Jordanu krštenje od Ivana

Konačna objava kojom Isus završava predstavljanje ljudima i započinje spasiteljsko djelo je događaj na Jordanu. Isus se poistovjećuje s ljudima i u onome u čemu nam nije sličan. Poistovjećuje se s nama i u našoj grešnosti pa pristupa u red onih koji primaju obredno pranje obraćenja i pokore.

Dakako da Isusu nije potrebno krštenje. Ni u sakramentalnom smislu, a niti krštenje koje je dijelio Ivan. Radi se o Isusovom potpunom poistovjećivanju sa čovjekom. O njegovoj želji da nam u svemu bude jednak. Premda nije grešnik, prihvata našu grešnost.

» Ovo je Sin moj Ljubljeni

Jordan je događaj koji spaja. Ne samo dvije obale i dva svijeta, nego i dvije etape Isusova života. Onu skrivenu i onu javnu.

I već na Jordanu, u poniženju krštenja, naviješteno je poniženje križa za onoga koji je došao na svijet poniženjem rođenja u štali. Zato u događaju na Jordanu nema ništa trijumfarnoga ni slavnoga. Božji glas koji se pojavljuje samo svjedoči o intenzitetu Božje ljubavi prema čovjeku. Koja se očituje u poniženju Sina i darovanosti Duha.

» Bog nije pristran

A Duh Sveti se dariva svakome čovjeku koji ga želi prihvatići. To nam svjedoči Petar u govoru prije krštenja prvih nežidova. Bog nije pristran. Bog ne dijeli ljudе. Bog ljudе voli. Po krštenju je Isus postao dionik naše grešnosti, a mi po sakramentu krsta postajemo baštinici njegove svetosti i dionici Isusova poslanja. A poslanje se sastoji u nastavljanju Kristova djela. I mi smo pozvani, poput Krista, proći zemljom čineći dobro i ozdravljajući sve kojima je ovlađao đavao.

Pozvani smo i poslani smo spasenje koje nam je Isus osigurao darovati ovom naraštaju, prostoru i vremenu u kojemu živimo.

NIJE DOVOLJNO SAMO KRSTITI SE

Nije dosta samo krstiti se, nego se treba i roditi iz tog krštenja, kaže nam Isus. Krštenje nas već čini djecom Božjom, krštenje već donosi spas, ali naša odluka za to krštenje, prihvatanje riječi Isusa Krista i njegove osobe, odlučujuća je kako bismo izrasli iz utrobe krštenja i poput djeteta rasli, odgajali se i sazreli za vjeru u kojoj se mogu drugi rađati i od nas živjeti. To je ono što kršćanima tako očito manjka i to je ono zbog čega Crkva najviše trpi. Ona kao da stalno nosi u svojoj utrobi ljudе koji su kršteni, a nisu se rodili iz tog krštenja. Poput majke koja nosi u utrobi dijete koje nikako da se rodi.

Jednom treba izići iz svoga roda, doma, iz svoga zavičaja, jednom treba izići iz svoga djetinjeg gledanja Boga i ući u događanje vjere. Jednom treba samostalno Bogu reći odlučujući »da«. Tada počinje novi život, tada i ti bivaš ispunjen Duhom Svetim i tada ljudi zapažaju da si drugačiji, da si uspješniji, sretniji, i da si u duši i tijelu postao zdrav. (T. Ivančić)

TATA, DOPUSTI MI DA TE KRSTIM

Pripovijeda jedan misionar...

Nakon svete mise, dođe mala djevojčica da me vidi. Imala je oko 12 godina. Njezin glas, njezino ponašanje, odavalo je da ima dobar odgoj.

– Oče, reče mi, je li Vama povjerena ova župa? Htjela bih oca upisati u knjigu krštenih. Primio je sveti krst prije smrti.

– Dobro, dođi sa mnom.
Uzeo sam knjigu krštenih...

– Koji je svećenik krstio?

– Ja sam ga krstila – odgovori djevojčica.

Odložio sam pero i pogledao djevojčicu. Sputala je oči prema zemlji kao djeca kad očekuju ukor. Kad je vidjela da je gledam bez riječi, bojaljivo je podigla glavu i rekla:

– Moj je otac bio teško bolestan. Liječnik je dolazio više puta. Čula sam kad je mojoj majci rekao:

– Mislim da će živjeti još dva ili tri sata.

Bila sam veoma žalosna, pogotovo jer moj otac nije bio katolik. Nakon što je liječnik otisao, ušla sam u sobu i rekla mu:

– Liječnik kaže da ćeš sigurno umrijeti. On je to rekao mami, a ja sam ga čula. Dragi tata, htjela bih da dopustiš sada, u zadnjem času postati katolik. Ti znaš koliko sam sretna od kada sam

postala katolkinja. Zato, tata, primi sveti krst.

Moj otac mi reče:

– Govori mi još o nebu.

Govorila sam mu ono što sam učila u Katekizmu. Dok sam mu govorila, on me samo promatrao, a oči su mu se punile suzama. Tada mi je položio ruku na glavu i rekao mi:

– Kćeri, vidim da si ti sretna i ne želiš nego moje dobro. Želim prigrlići tviju vjeru i primiti sveti krst. Izšla sam časkom van, da uzmem Katekizam, i pogledam za točne riječi krštenja, jer sam se bojala da nisam zaboravila, pa da pogrešno ne krstim. Ponovno sam ušla u sobu, a otac je zaspao. Ostala sam uz njegovo uzglavlje i molila se Djevici Mariji. Odjednom, moj je otac stao hroptati i teško disati. Odmah sam pozvala liječnika i mamu. Liječnik je rekao:

– To je svršetak.

Brzo sam otisla uzeti vode i rekla sam mami:

– Krstit ću tatu. I to sam učinila. On je izgubio svijest. Umro je desetak minuta nakon toga, a da uopće nije znao da je kršten. Velečasni, jesam li dobro učinila?

– Je li tvoj otac želio biti kršten?

– Da, velečasni, on je izrazio želju da se krsti.

– Moje drago dijete, ti si otvorila nebo svome ocu. Budi mirna, pokazala si mu najveću ljubav koju si mogla.

14.01. - DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU

- 09.00 svečana sveta misa
- 11.00 - sveta misa sa sudjelovanjem djece i roditelja
- 18.00 večernja sveta misa uz sudjelovanje mlađih

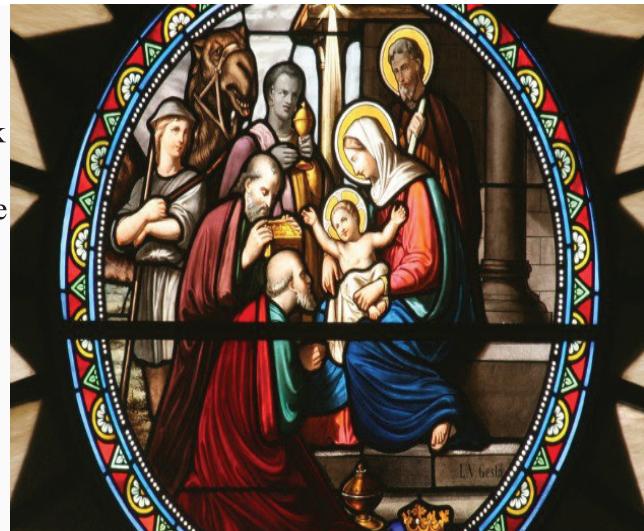
- Radnim danima kroz tjedan svete su mise u 17.30

Kroz ovaj tjedan nema župnog vjeronauka

BOGOJAVLJENJE - 06.01.

»Poklone mu se.« Znaju da je on Mesija, Bog postao čovjekom. Tridentski sabor izričito navodi ovaj odlomak evanđelja o poklonu mudraca kad obrazlaže čašćenje koje dugujemo Kristu u euharistiji. Isus prisutan u svetohraništu isti je kojega su vidjeli mudraci na Marijinim rukama. Ispitajmo sebe kako mu se klanjamo dok je izložen u pokaznicu ili skriven u svetohraništu, i s kakvom pobožnošću i poštovanjem klečimo u određenim trenutcima na svetoj misi ili kad prolazimo pored mjesta gdje se čuva Presveti Sakrament.

Mudraci »otvore zatim svoje blago i prinesu mu darove: zlato, tamjan i smirnu. To su najdragocjeniji darovi s Istoka, najbolje je za Boga. Zlato je simbol kraljevske vlasti. Mi kršćani želimo se truditi da Krist kraljuje u svim ljudskim djelatnostima, da sve duše budu zahvaćene njegovim kraljevstvom pravde, svetosti i mira. »Tako mu trebamo dati zlato: fino zlato nenavezanosti na novac i materijalna dobra, stvari koje su ipak dobre jer dolaze od Boga. Međutim Gospodin je htio da se njima koristimo tako da naše srce ne vežemo uz njih, već da ih upotrijebimo za opće dobro svih ljudi.«

ŽUPA GOSPE U SITI - STROŽANAC

U IME OCA I SINA I DUHA SVETOGA

„TI SI SIN MOJ, LJUBLJENI!“

Kod krštenja na Jordanu bilo je prisutno Presveto Trojstvo. Sin Isus u rijeci Jordanu, Duh Sveti, koji je sišao nad Isusa, i Otac čiji se glas začuo s neba. Kod svakog krštenja u Crkvi ponovno prepoznajemo Presveto Trojstvo jer svećenik izgovara riječi kojima se netko krsti u ime Oca i Sina i Duha Svetoga. I kao što je Isus nakon krštenja na Jordanu počeо propovijedati Evanđelje, tako i nas sakrament krštenja osposobljava da budemo svjedoci Evanđelja i Presvetoga Trojstva.

Znaš li datum svoga krštenja?

Za što nas krštenje osposobljava i koje nam se službe po krštenju darivaju?

IZ EVANĐELJA PO MARKU:

U ono vrijeme: Propovijedao je Ivan: »Nakon mene dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan sagnuti se i odriješiti mu remenje na obući. Ja vas krstim vodom, a on će vas krstiti Duhom Svetim.«

Onih dana dove Isus iz Nazareta galilejskog i primi u Jordanu krštenje od Ivana. I odmah, čim izade iz vode, ugleda otvorena nebesa i Duha poput goluba gdje silazi na nj, a glas se zaori s nebesa: Ti si Sin moj, ljubljeni! U tebi mi sva milina!